

Klaagschriftnummers: K/20.0006

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt de klaagschriften die op 2 juli 2020 werden ingediend. Klager is opgenomen in de FPC dr. S. van Mesdag sinds 2013. Hij verbleef daar op grond van een voortgezette rechterlijke machtiging, laatstelijk afgegeven op 8 april 2019 op grond van artikel 15 Wet Bopz, met een geldigheidsduur tot 8 april 2020. Op 1 april 2020 heeft de Rechtbank Noord Nederland een zorgmachtiging in het kader van artikel 7, eerste en derde lid, artikel 42 vijfde lid en artikel 44 Wvggz afgegeven voor de duur van zes maanden. De rechtbank heeft tevens bepaald dat vanaf 1 april 2020 tevens de artikelen V, VI en VII van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden van toepassing zijn op de zorgmachtiging.

Verloop van de klachtprocedure

Klager heeft op 2 juli 2020 twaalf klaagschriften ingediend. In verband met de publicatieplicht van uitspraken gebaseerd op de Wvggz, is deze uitspraak aangepast en zijn alleen de acht klaagschriften opgenomen die betrekking hebben op de Bopz / Wvggz. Kort en zakelijk samengevat stelt klager de volgende onderwerpen aan de orde:

- het feit dat er onnodige vertraging is opgetreden in het versturen van uitgaande post.
- het langdurige verblijf van klager in de separeer afzondering van 28 april tot 12 mei 2020.
- het 25 minuten te laat uitgesloten worden op 25 mei 2020;
- te weinig kunnen luchten en het 55 minuten te laat worden uitgesloten op 22 mei 2020.
- het 60 minuten te laat zijn uitgesloten op 4 februari 2020;
- het 35 minuten te laat zijn uitgesloten op 9 februari 2020;
- het 10 minuten te laat zijn uitgesloten op 23 maart 2020;
- het 57 minuten te laat zijn uitgesloten op 15 april 2020.

Verweerder, psychiater, heeft namens alle verweerders op 5 augustus 2020 een verweerschrift ingediend. De klachtencommissie heeft klager in de gelegenheid gesteld aan te geven of hij een zitting in zijn aanwezigheid en die van verweerders wil, of een zitting op basis van schriftelijke stukken daar de regionale klachtencommissie niet tegemoet kan komen aan de wens van klager om de commissie volledig uit mannelijke personen te laten bestaan. Bij brief dd. 5 augustus 2020 heeft klager laten weten een zitting op basis van schriftelijke stukken te willen. De patiëntenvertrouwenspersoon (pvp), heeft een toelichting bij de klachten geschreven op 18 augustus 2020. Op 18 augustus 2020 heeft de pvp namens klager een verzoek tot schadevergoeding ingediend daar waar het klachten betreft op basis van de Wvggz. Klager heeft bij brief dd. 19 augustus 2020 schriftelijk gereageerd op het verweerschrift. De Raad van Bestuur van het FPC Dr. S. van Mesdag heeft op 24 augustus 2020 schriftelijk gereageerd op het verzoek tot schadevergoeding. Klager heeft de reactie van de Raad van Bestuur ontvangen, zijn reactie hierop is per abuis niet naar de klachtencommissie verzonden. Na de zitting is deze reactie alsnog ontvangen en meegenomen bij de beoordeling. Partijen hebben afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Op 24 augustus 2020 heeft de geplande zitting geen doorgang kunnen vinden wegens omstandigheden. Op 28 augustus 2020 heeft alsnog een zitting plaatsgevonden.

De klachtencommissie die de klachten heeft behandeld heeft de volgende samenstelling:

- voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- GGZ-agoog, lid klachtencommissie;

De verslaglegging is verzorgd door de ambtelijk secretaris klachtencommissie.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschriften dd. 2 juli 2020;
- Verweerschrift dd. 5 augustus 2020;
- Toelichting van de pvp van 18 augustus 2020;
- Reactie klager dd. 19 augustus 2020;
- Verzoek tot schadevergoeding dd. 19 augustus 2020;

- Reactie Raad van Bestuur dd. 24 augustus 2020;
- Reactie klager dd. 28 augustus 2020.

Klager heeft toestemming gegeven voor dossierinzage. De klachtencommissie heeft het klachtdossier bestudeerd en de behandelplannen, de mededeling dwangbehandeling, de beschikking van de rechtbank Noord Nederland dd. 1 april 2020 en de voortgangsrapportages bestudeerd.

Partijen hebben afschriften van elkaars stukken ontvangen. De inhoud van de schriftelijke stukken kunnen als herhaald en ingelast beschouwd worden.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

- ***het feit dat er onnodige vertraging is opgetreden in het versturen van uitgaande post:***

Klager is van mening dat er onnodige vertraging is opgetreden bij het versturen van een poststuk. Klager heeft het poststuk op 7 maart 2020 in een envelop afgegeven aan de dienstdoende sociotherapeut. Klager heeft de envelop open gelaten, in verband met de controle op uitgaande post. De ontvanger van het poststuk is in de lijst van klagers netwerk opgenomen. Op 9 maart 2020 constateert klager dat het poststuk niet meer in het kantoor van de sociotherapeuten ligt. Op 11 maart 2020 constateert klager echter dat het poststuk weer in het kantoor van de sociotherapeuten ligt. De sociotherapeut van dienst geeft bij klager aan dat het poststuk retour is gekomen vanuit de postkamer, maar onduidelijk is waarom. De sociotherapeut van dienst geeft na overleg met de behandelverantwoordelijke aan dat klager alleen post zou mogen versturen naar zijn raadsman en de pvp. Klager geeft aan dat dit niet correct is. Kort daarop ziet de sociotherapeut van dienst in aanwezigheid van klager en de behandelverantwoordelijke het poststuk na en dit blijkt een mailadres te bevatten van de maatschappelijk werker van de instelling. De behandelverantwoordelijke besluit dat als deze dat akkoord vindt, het poststuk verstuurd mag worden. Op 12 maart 2020 blijkt de envelop wederom retour gestuurd door de postkamer. De sociotherapeut van dienst bevestigt dit aan klager maar geeft aan dat het goed komt en het poststuk alsnog verstuurd zal worden. Het poststuk is uiteindelijk op 12 maart 2020 verstuurd, dit is enkele dagen nadat klager het poststuk oorspronkelijk verzonden had willen hebben. Klager is van mening dat hij niet de dupe wenst te worden van het feit dat men de regels niet goed kent over het versturen van de post van klager.

- ***het langdurige verblijf van klager in de separeer afzondering van 28 april tot 12 mei 2020:***

Klager moest op 17 januari 2020 onvrijwillig verhuizen naar een andere kamer in de instelling. In deze kamer waren reeds beschadigingen aanwezig toen klager zijn intrek nam. Klager heeft op 21 mei 2020 de dienstdoende sociotherapeut gevraagd om te rapporteren in zijn dossier dat er destijds op 17 januari 2020 reeds sprake was van beschadigingen in de kamer. Op 24 april 2020 werd klager gesepareerd nadat geconstateerd was dat zijn kamer zo zeer beschadigd was dat het niet veilig was dat hij daar zou verblijven, klager wordt verantwoordelijk gehouden voor beschadiging van het pleisterwerk en het vernielen van een kast. Op 28 april 2020 zou zijn toestandsbeeld zo ver verbeterd zijn dat hij niet meer in de separeer hoefde te verblijven. Echter doordat zijn eigen kamer dusdanig beschadigd was, kon hij nog niet terugkeren naar zijn eigen kamer. Uiteindelijk is klager pas op 12 mei 2020 uit de separeer gekomen en teruggekeerd naar zijn eigen kamer. Klager is van mening dat hij veertien dagen onterecht gesepareerd is geweest.

- ***het 25 minuten te laat uitgesloten worden op 25 mei 2020:***

Op 25 mei 2020 is klager te laat uitgesloten, hij werd pas om 11:25 uur uitgesloten, terwijl dit om 11:00 uur had moeten gebeuren. Klager verbleef vanwege de renovatie van zijn eigen kamer op een andere afdeling.

- ***te weinig kunnen luchten en het 55 minuten te laat worden uitgesloten op 22 mei 2020:***

Op 22 mei 2020 is klager 22 minuten te laat uitgesloten. Klager verbleef vanwege de renovatie van zijn eigen kamer op een andere afdeling. De sociotherapeut van dienst heeft hierover gerapporteerd dat door de hectiek vergeten is klager op te halen voor het wandelmoment. Klager heeft hierdoor ook 30 minuten minder kunnen luchten en het was niet mogelijk om dit later op de dag in te halen.

- **het 60 minuten te laat zijn uitgesloten op 4 februari 2020;**

Op 4 februari 2020 is klager 60 minuten te laat uitgesloten. De sociotherapeut van dienst heeft dit in een rapportage van deze datum bevestigd.

- **het 35 minuten te laat zijn uitgesloten op 9 februari 2020:**

Op 9 februari 2020 werd klager 35 minuten te laat uitgesloten uit zijn kamer. De sociotherapeut van dienst heeft dit bevestigd in de rapportage.

- **het 10 minuten te laat zijn uitgesloten op 23 maart 2020:**

Op 23 maart 2020 is klager 60 minuten te laat uitgesloten. Klager verbleef op de afdeling tijdens het groepslichten, dit is niet toegestaan en daarom werd hij onvrijwillig ingesloten. Op 26 maart 2020 heeft de sociotherapeut van dienst dit gerapporteerd, op verzoek van klager. Klager is van mening dat de sociotherapeut dit niet had genoteerd als hij van mening was dat klager dit zou hebben verzonnen.

- **het 57 minuten te laat zijn uitgesloten op 15 april 2020:**

Klager is op 15 april 2020 57 minuten te laat uitgesloten. Hij heeft de dienstdoende sociotherapeut gevraagd dit te rapporteren. Hij is van mening dat deze dit niet had gerapporteerd als zij van mening was dat klager dit zou hebben verzonnen.

Verzoek tot schadevergoeding

De pvp heeft namens klager een verzoek tot schadevergoeding ingediend in het kader van artikel 10:11 Wvvgz. De gevraagde schadevergoeding is gebaseerd op het forfaitaire stelsel, ontwikkeld door T.P. Widdershoven in december 2019.

Klager geeft in zijn reactie dd. 28 augustus 2020 aan dat dat hij geen schadevergoeding vraagt voor 9 klachten. Klager is van mening dat hij geen misbruik maakt van het klachtrecht, hij wenst alleen dat bovengenoemde 9 klachten gegrond worden verklaard.

De pvp voert aan dat er niet met klager is overlegd over de uitvoering van de zorgmachtiging en beslissing tot verlenen van verplichte zorg, er is geen overeenstemming bereikt met de geneesheer-directeur over de uitvoering en de zorgverantwoordelijke heeft zich niet op de hoogte gesteld van de actuele gezondheidssituatie van klager. De zorgverantwoordelijke heeft bij zijn beslissing niet naar de uitgangspunten, criteria voor en doelen van het toepassen van verplichte zorg als bedoeld in artikel 2:1, lid 1, 2,3.3, 6, 8 en 9, artikel 3:3 en artikel 3:4 gehandeld. De beslissing van de zorgverantwoordelijke voor het verlenen van verplichte zorg is niet op schrift gesteld en/of klager is hierover niet schriftelijk geïnformeerd. Als gevolg van dit normovertredend handelen heeft klager immateriële schade geleden. Klager heeft daarbij de kosten voor de postzegels, á 6,96 euro, als schade aangemerkt en verzoekt deze te vergoeden. De pvp verzoekt om een schadevergoeding van 4700 euro voor het normovertredend handelen.

Het verweer

Verweerder heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Verweerder merkt in algemene zin op dat er voor klager een rechterlijke machtiging in het kader van de Wet Bopz was afgegeven, geldig tot en met 8 april 2020. Vanaf 1 april 2020 is er op grond van de Wvvgz een zorgmachtiging afgegeven voor de duur van een half jaar. Dit betekent dat ten tijde van de rechterlijke machtiging op grond van de Wet Bopz de Bopz huisregels van toepassing waren en na afgifte van de zorgmachtiging delen van de BVT en de TBS huisregels van toepassing zijn vanaf 1 april 2020.

- **het feit dat er onnodige vertraging is opgetreden in het versturen van uitgaande post:**

Klager is bekend met het versturen van post met zeer extreme en schokkende inhoud. Conform het behandelplan wordt om die reden uitgaande post door de sociotherapeuten van dienst samen met klager bekeken. Verweerder heeft navraag gedaan bij de sociotherapeuten van dienst, deze hebben verklaard per abuis het poststuk van klager op 7 maart 2020 te hebben meegegeven aan de postkamer voor verzending. Het poststuk is retour gekomen op de unit. Wat de reden hiervan was is niet meer te achterhalen, er is niets over gerapporteerd.

Op 11 maart 2020 is in de rapportages genoteerd dat de sociotherapeut van dienst op advies van behandelaar het poststuk heeft gecontroleerd in het bijzijn van klager waarna deze opnieuw naar de postkamer is verstuurd voor verzending. Op 12 maart 2020 is het poststuk verzonden. Verweerder erkent dat het onprettig is voor klager dat verzending van post vertraging oploopt, echter de noodzakelijke censuur op uitgaande post maakt dit onoverkomelijk. Verweerder geeft daarnaast aan dat het hem niet is gebleken dat klager schade heeft opgelopen door de vertraging van enkele dagen bij het verzenden van het poststuk.

- **het langdurige verblijf van klager in de separeer afzondering van 28 april tot 12 mei 2020:**

In verband met het stalken van een medepatiënt worden klager op 24 april 2020 beperkingen aangezegd. Klager vertoont op deze mededeling acting out gedrag. Klager mag alleen op de kleine groep komen waardoor hij betreffende medepatiënt niet kan tegenkomen. Dit houdt ook in dat hij niet naar de computerruimte of de keuken kan.

Klager is boos, hij roept allerlei nare dingen en vernielt daarna zijn eigen kamer (verblijf 12). Klager is vervolgens in afzondering in verblijf 13 geplaatst waar hij vervolgens ook vernielingen aanricht. Klager was onhandelbaar, hij sloeg steeds opnieuw met zijn hoofd tegen de muur. Op een gegeven moment gaf hij aan dat hij zijn eigen veiligheid niet meer kon garanderen, daarop is hij in de separeer geplaatst. Na collegiaal overleg wordt besloten klager onder dwang medicatie toe te dienen.

Op 28 april 2020 is door de psychiater geconstateerd dat langer separeren niet noodzakelijk was gezien het psychiatrisch toestandsbeeld van klager. Normaliter had klager in afzondering of met concrete afspraken terug kunnen keren naar zijn kamer, ware het niet dat klager zowel zijn eigen kamer als het afzonderingsverblijf dusdanig had vernield dat deze onbewoonbaar waren verklaard.

De opdracht om de kamer te laten herstellen was reeds gegeven, echter dit werd bemoeilijkt door het feit dat er vanwege de maatregelen omtrent het Corona-virus geen medewerkers van buiten de instelling op de unit mochten komen. Hoe lang deze maatregel van kracht zou zijn was op dat moment niet bekend.

Gezien de problematiek van klager en de invloed die dit heeft op medepatiënten kan klager niet zomaar op een andere unit worden geplaatst.

De lege unit, Dollard 2, was geen optie omdat deze in gereedheid werd gebracht als verpleegafdeling in geval van een Corona-uitbraak binnen de instelling. Deze unit werd vrijgehouden. Er werd besloten de separatie van klager voort te laten duren. De psychiater heeft de casus aanhangig gemaakt bij het management om mee te denken over een geschikte oplossing.

De mogelijkheid om klager te plaatsen op een doorstroomunit of uitstroomunit werd open gelaten zodat klager zo snel als mogelijk gedesepareerd kon worden.

Tegelijkertijd werd met klager gesproken over medicatiegebruik. Mogelijk zou hij met instelling op de juiste medicatie te handhaven zijn op een door- of uitstroomunit, wat de deseparatie zou kunnen bespoedigen. Klager wilde echter geen medicatie innemen. Vervolgens zijn op 4 mei 2020 de mogelijkheden qua medicatie met de mentor van klager besproken, hierbij wordt de keuze voor depot aripiprazol gemaakt. Klager blijft echter de medicatie weigeren. Op 9 mei 2020 wordt de directeur behandelzaken op de hoogte gebracht van de situatie, de geneesheer-directeur was reeds op de hoogte en wordt tevens geprobeerd om de herstelwerkzaamheden in de eigen kamer van klager te bespoedigen. Op 11 mei 2020 is vervolgens depotmedicatie toegediend.

Omdat vanwege de opgelegde beperkingen in het kader van het Corona-virus het nog steeds niet mogelijk was om de kamer van klager door externe bedrijven te laten herstellen werd besloten dat het team van de Eems 1 de kamer van klager zoveel mogelijk zelf weer bewoonbaar en veilig zou maken. Op 12 mei 2020 kan klager uiteindelijk terug naar zijn kamer op Eems 1. Bij de terugkeer zijn een aantal voorwaarden gesteld, zoals dat klager zich alleen op de kleine groep mag begeven en dat de recreatiemomenten verplaatst worden naar de afgesloten ruimte voor zijn verblijf in het geval zijn gedragingen en / of uitlatingen daartoe aanleiding geven.

Verweerder betreurt het dat klager langer dan noodzakelijk was in separatie heeft moeten verblijven. Gezien de omstandigheden van dat moment was er echter geen andere mogelijkheid. Het gedrag van klager zelf is een van de factoren waardoor de situatie is ontstaan en de door de overheid opgelegde beperkingen in het kader van het Corona-virus spelen hierin tevens een rol.

Verweerder wenst nog te vermelden dat klager in zijn klaagschrift benoemt dat verblijf 12, waar klager op 17 januari 2020 werd geplaatst wegens het veroorzaken van geluidsoverlast, kapot zou zijn geweest. Uit navraag bij de sociotherapie blijkt dat er beschadigingen waren maar dat deze niet van dien aard waren dat het niet leefbaar was. Er stonden teksten op de muur en er waren brandplekken. Tijdens de periode dat klager in verblijf 12 verbleef heeft hij het stucwerk verwijderd in die mate dat er metaal vrij is gekomen. De aanname die klager doet, dat als er op zijn verzoek bepaalde zaken gerapporteerd worden en dit verder in de decursus niet weerlegd wordt, deze zaken ook juist zijn, klopt niet. Er wordt, wanneer klager hier om verzoekt, alleen gerapporteerd wat hij ergens van vindt. deelnemen aan het gezamenlijke wandelmoment.

- **het 25 minuten te laat uitgesloten worden op 25 mei 2020:**

Vanwege de verbouwing verbleef klager op 25 mei tijdelijk in een kamer op de unit Dollard 1. De verzorging en begeleiding werd gedaan door de medewerkers van Eems 1. Daardoor was klager letterlijk uit het zicht van de dienstdoende sociotherapeuten en kon het gebeuren dat het tijdig uitsluiten van klager over het hoofd werd gezien. Klager werd 25 minuten te laat uitgesloten op 25 mei 2020.

Verweerder is zich bewust van het feit dat het in- en uitsluiten van de patiënten primair de verantwoordelijkheid is van het behandelteam, maar is van mening dat klager ook een rol belangrijke rol heeft in het tijdig in- en uitgesloten worden. Klager kan, zodra hij merkt dat hij niet tijdig wordt uitgesloten, de sociotherapie van dienst bereiken via de intercom in zijn kamer en hen attenderen op het feit dat hij niet tijdig is uitgesloten. Dit doet klager meestal niet, hij neemt dan een afwachterende houding aan, om vervolgens een klacht hierover voor te bereiden.

Verweerder acht dat klager vanuit zijn masochistische problematiek deze fouten gebruikt om de kliniek middels een veelvoud aan klager dwars te willen zitten. Klager verklaart dit met enige regelmaat. Verweerder acht dat hierbij misbruik van het klachtrecht optreedt en verzoekt de klachtencommissie in het licht van voorgaande de klachten over het verlate uitsluiten ongegrond te verklaren.

- **te weinig kunnen luchten en het 55 minuten te laat worden uitgesloten op 22 mei 2020:**

Vanwege de verbouwing verbleef klager op 22 mei 2020 tijdelijk in een kamer op de unit Dollard 1. De verzorging en begeleiding werd gedaan door de medewerkers van Eems 1. Daardoor was klager letterlijk uit het zicht van de dienstdoende sociotherapeuten en kon het gebeuren dat het tijdig uitsluiten van klager over het hoofd werd gezien. Klager werd 55 minuten te laat uitgesloten op 22 mei 2020 en miste hierdoor het luchten.

- **het 60 minuten te laat zijn uitgesloten op 4 februari 2020:**

Verweerder heeft uit de rapportage van 4 februari 2020 opgemaakt dat klager inderdaad 60 minuten te laat is uitgesloten.

Verweerder is zich bewust van het feit dat het in- en uitsluiten van de patiënten primair de verantwoordelijkheid is van het behandelteam, maar is van mening dat klager ook een rol belangrijke rol heeft in het tijdig in- en uitgesloten worden. Klager kan, zodra hij merkt dat hij niet tijdig wordt uitgesloten, de sociotherapie van dienst bereiken via de intercom in zijn kamer en hen attenderen op het feit dat hij niet tijdig is uitgesloten. Dit doet klager meestal niet, hij neemt dan een afwachterende houding aan, om vervolgens een klacht hierover voor te bereiden.

Verweerder acht dat klager vanuit zijn masochistische problematiek deze fouten gebruikt om de kliniek middels een veelvoud aan klager dwars te willen zitten. Klager verklaart dit met enige regelmaat. Verweerder acht dat hierbij misbruik van het klachtrecht optreedt en verzoekt de klachtencommissie in het licht van voorgaande de klachten over het verlate uitsluiten ongegrond te verklaren.

- **het 35 minuten te laat zijn uitgesloten op 9 februari 2020:**

Verweerder heeft uit de rapportage van 9 februari 2020 opgemaakt dat klager inderdaad 60 minuten te laat is uitgesloten.

Verweerder is zich bewust van het feit dat het in- en uitsluiten van de patiënten primair de verantwoordelijkheid is van het behandelteam, maar is van mening dat klager ook een rol belangrijke rol heeft in het tijdig in- en uitgesloten worden.

Klager kan, zodra hij merkt dat hij niet tijdig wordt uitgesloten, de sociotherapie van dienst bereiken via de intercom in zijn kamer en hen attenderen op het feit dat hij niet tijdig is uitgesloten. Dit doet klager meestal niet, hij neemt dan een afwachterende houding aan, om vervolgens een klacht hierover voor te bereiden.

Verweerder acht dat klager vanuit zijn masochistische problematiek deze fouten gebruikt om de kliniek middels een veelvoud aan klager dwars te willen zitten. Klager verklaart dit met enige regelmaat. Verweerder acht dat hierbij misbruik van het klachtrecht optreedt en verzoekt de klachtencommissie in het licht van voorgaande de klachten over het verlate uitsluiten ongegrond te verklaren.

- **het 10 minuten te laat zijn uitgesloten op 23 maart 2020:**

Verweerder heeft in de dagrapportage van 23 maart 2020 terug kunnen lezen dat klager heeft verzocht om te rapporteren dat hij te laat zou zijn uitgesloten. Dit wordt verder echter niet bevestigd door sociotherapeut van dienst. Binnen het team geldt de afspraak dat er vanuit de sociotherapeut van dienst zelf gerapporteerd dient te worden dat klager te laat is uitgesloten. Verweerder acht dat, gezien het feit dat op de andere, door klager genoemde data, wel daadwerkelijk is gerapporteerd dat klager te laat werd uitgesloten en het op 23 maart 2020 niet als zodanig is gerapporteerd, dat er op 23 maart 2020 geen sprake is geweest van te late uitsluiting.

- **het 57 minuten te laat zijn uitgesloten op 15 april 2020:**

Verweerder heeft in de dagrapportage van 15 april 2020 terug kunnen lezen dat klager heeft verzocht om te rapporteren dat hij te laat zou zijn uitgesloten. Dit wordt verder echter niet bevestigd door sociotherapeut van dienst. Binnen het team geldt de afspraak dat er vanuit de sociotherapeut van dienst zelf gerapporteerd dient te worden dat klager te laat is uitgesloten. Verweerder acht dat, gezien het feit dat op de andere, door klager genoemde data, wel daadwerkelijk is gerapporteerd dat klager te laat werd uitgesloten en het op 15 april 2020 niet als zodanig is gerapporteerd, dat er op 15 april 2020 geen sprake is geweest van te late uitsluiting.

Verzoek tot schadevergoeding:

De Raad van Bestuur van het FPC Dr. S. van Mesdag verzoekt de Regionale klachtencommissie Wvggz uitdrukkelijk bij het bepalen van de schadevergoeding uit te gaan van de Handreiking Wvggz-klachtenprocedure die in 2020 is vastgesteld door destijds GGZ Nederland, nu de Nederlandse GGZ genaamd. Deze handreiking wijst een forfaitaire aanpak van het toekennen van schadevergoeding in het kader van de Wvggz af. Dit is in lijn met de uitspraak van de Rechtbank Zeeland – West Brabant dd. 5 juni 2020.

Tevens verzoekt zij om bij het bepalen van de schadevergoeding rekening te houden met de omstandigheden waarin de klachten zijn ontstaan. Klager heeft daar zelf ook een aandeel in gehad. Klager heeft vernielingen gepleegd in zijn eigen kamer en het afzonderingsverblijf. Mede hierdoor kon hij niet eerder de separeer verlaten. Daarnaast heeft klager geen enkele moeite gedaan om klachten te voorkomen of de gevolgen van een ontstane situatie te beperken. In feite heeft hij in de ontstane situaties afgewacht totdat een fout of gedraging klachtwaardig was en vervolgens klachten ingediend bij de klachtencommissie. Dat kan niet de bedoeling zijn van het klachtrecht. Het standpunt van de Raad van Bestuur van het FPC Dr. S. van Mesdag is daarom dat klager in het geheel geen schadevergoeding toekomt.

Mocht de Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen van mening zijn dat klager wel een schadevergoeding toekomt, dan verzoekt zij om slechts een vergoeding toe te kennen voor de daadwerkelijk geleden schade en het eigen aandeel van klager hierop in mindering te brengen.

Klager is zeer goed bekend met de mogelijkheden om een klacht in te dienen en daarbij de ondersteuning in te roepen van de pvp of een advocaat, het niet geïnformeerd zijn over de klachtwaardigheid van bepaalde beslissingen kan in dit verband niet tot schade hebben geleid bij klager.

Uitgaande van de Bopz-jurisprudentie stelt de Raad van Bestuur voor, indien de klachtencommissie tot gegrondverklaring zou komen, een vergoeding toe te kennen van 80 euro per dag (etmaal) voor het ten onrechte verblijven in de separeer.

Voor de te late uitsluitingen gaat zij uit van de vergoeding vanuit de Wet Bopz voor een dag ten onrechte verblijf in de separeer, omgerekend naar het aantal minuten dat klager te laat werd uitgesloten. Dit komt neer op een vergoeding van 9 euro voor de data 22 mei 2020, 25 mei 2020 en 15 april 2020.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid

Klager is opgenomen met een voortgezette rechterlijke machtiging, afgegeven op 8 april 2019 op grond van artikel 15 Wet Bopz, met een geldigheidsduur tot 8 april 2020. Op 1 april 2020 heeft de Rechtbank Noord Nederland een zorgmachtiging in het kader van artikel 7, eerste en derde lid, artikel 42 vijfde lid en artikel 44 Wvvgz afgegeven voor de duur van zes maanden. De rechtbank heeft bepaald dat vanaf 1 april 2020 tevens de artikelen V, VI en VII van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden van toepassing zijn op de zorgmachtiging. De klachtencommissie kan de klachten op basis van artikel 41 van de Wet Bopz en artikel 14 van de Wkkgz en artikel 10:3 Wvvgz en het klachtenreglement Lentis/UCP, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen.

- *het feit dat er onnodige vertraging is opgetreden in het versturen van uitgaande post:*

Klager heeft het poststuk op zaterdag 7 maart 2020 aangeboden voor verzending, uiterlijk op donderdag 12 maart is het poststuk daadwerkelijk verzonden. De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen constateert dat de beperking op het postverkeer, bestaande uit controle van uitgaande post is opgenomen in het behandelplan van klager en gebaseerd is op dwangbehandeling die aan klager is aangezegd, op grond van de wet Bopz. De klachtencommissie is van oordeel dat de vertraging van de verzending van het poststuk niet dusdanig is dat die in de uitvoering van de dwangbehandeling niet meer redelijk is, gelet op de termijn van de vertraging en de door beide partijen geschetste gang van zaken. De regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen verklaart de klacht over de beperking op het postverkeer **ongegrond**.

- *het langdurige verblijf van klager in de separeer afzondering van 28 april tot 12 mei 2020:*

De klachtencommissie constateert dat op 28 april 2020 gerapporteerd staat dat klager zo spoedig mogelijk gedesepareerd dient te worden. Ook op 28 april 2020 is klager verplaatst naar separeer 4 vanwege goed gedrag; kennelijk is deze separeerruimte anders dan die waar klager eerst zat, maar klager bleef wel gesepareerd. De klachtencommissie constateert dat de grondslag, gezien vanuit de Wvvgz, voor separatie na 28 april 2020 niet meer aanwezig was, klager heeft ook niet ingestemd met een vrijwillig verblijf in de separeer vanaf 28 april. Verweerder beroept zich op overmacht, mede vanuit de opgelegde beperkingen in het kader van het Corona-virus. De redenen die verweerder in het verweerschrift benoemt als beletsel voor het desepareren, namelijk het inrichten van een afdeling waar patiënten met het Corona-virus geïsoleerd verpleegd zouden kunnen worden en het feit dat de kamer van klager na zijn vernielingen nog niet was opgeknapt, zijn geen gronden die vanuit de Wvvgz als legitieme redenen kunnen worden gesteld voor het toepassen van verplichte zorg. De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen is van mening dat er ook gebruik had kunnen worden gemaakt van andere, minder ingrijpende, middelen om het probleem van terugkeer naar de eigen kamer op te lossen of de gevolgen van het niet kunnen terugkeren te verzachten. Van dit laatste is niet gebleken. De klachtencommissie is van oordeel dat het onder deze omstandigheden niet redelijk was om klager de gevolgen van de maatregelen in het kader van het Corona-virus te laten dragen. De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen constateert dat het verblijf van klager in de separeer van 28 april tot 12 mei 2020 onrechtmatig is geweest en verklaart de klacht hierover **gegrond**.

- *het te laat uitgesloten worden op 22 en 25 mei 2020:*

Verweerder heeft in het kader van de uitvoering van de zorgmachtiging op grond van de Wvvgz, besloten om klager verplichte zorg te verlenen (onder meer) in de vorm van nachtelijke insluiting. Dit om de orde en veiligheid binnen de inrichting te waarborgen en ter voorkoming van ernstige nadelige gevolgen voor de gezondheidstoestand van klager.

Verweerder en klager zijn het erover eens dat klager op 22 mei 55 minuten en op 25 mei 2020 25 minuten te laat werd uitgesloten.

De klachtencommissie is van oordeel dat bij het uitsluiten een redelijke marge moet worden aangehouden. Niet elke overschrijding van de periode waarin klager is ingesloten, maakt dat sprake is van een gegronde klacht.

Een periode van 25 minuten acht de klachtencommissie, zonder dat sprake is van bijzondere omstandigheden, echter te lang. Het feit dat klager zelf ook aan de bel had kunnen trekken maakt dit niet anders. De Regionale klachtencommissie verklaart de klachten over de te late uitsluiting op 22 en 25 mei 2020 **gegrond**.

- **het te laat uitgesloten worden op 4 februari 2020:**

Klager beklagt zich over het feit dat hij op 4 februari 2020 60 minuten te laat is uitgesloten en op 9 februari 35 minuten. Op grond van artikel 38c Wet Bopz is besloten dat klager in het kader van zijn eigen veiligheid en de veiligheid van derden in de nachtelijke uren mag worden ingesloten op zijn kamer. Dit om de orde en veiligheid binnen de inrichting te waarborgen en ter voorkoming van ernstige nadelige gevolgen voor de gezondheidstoestand van klager.

De klachtencommissie is van oordeel dat bij het uitsluiten een redelijke marge moet worden aangehouden. Niet elke overschrijding van de periode waarin klager is ingesloten, maakt dat sprake is van een gegronde klacht. Genoemde periodes van 35 en 60 minuten acht de klachtencommissie, zonder dat sprake is van bijzondere omstandigheden, echter te lang. Het feit dat klager zelf ook aan de bel had kunnen trekken maakt dit niet anders. De Regionale klachtencommissie verklaart de klachten over de te late uitsluiting op 4 februari en 9 februari 2020 **gegrond**.

- **het te laat uitgesloten worden op 23 maart en 15 april 2020:**

Klager beklagt zich over het feit dat hij op 23 maart 2020 10 minuten te laat zou zijn uitgesloten en op 15 april 2020 57 minuten. In het verweerschrift geeft verweerder aan dat binnen het team de afspraak is gemaakt dat wanneer er sprake is van te late uitsluiting, dit wordt gerapporteerd in de dagrapportages. Deze mededeling ontbreekt in de dagrapportages van 23 maart en 15 april 2020. De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen gaat er van uit dat de afspraak als zodanig wordt gehanteerd, mede gezien het feit dat dit op eerdere data (bijvoorbeeld 4 februari 2020) wel vermeld staat. Nu in de dagrapportages van 23 maart en 15 april 2020 de mededeling ontbreekt dat klager later is uitgesloten gaat de klachtencommissie ervan uit dat klager op die data niet te laat is uitgesloten. Klager is van mening dat wanneer hij de sociotherapeut van dienst vraagt om iets te rapporteren en deze dat vervolgens doet, dit betekent dat het feit op waarheid zou berusten. De klachtencommissie acht dit, met verweerder, geen juist uitgangspunt. De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen verklaart de klachten over te late uitsluiting op 23 maart en 15 april 2020 **ongegronnd**.

Het verzoek tot schadevergoeding

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen is bevoegd om verzoeken tot schadevergoeding ten aanzien van Wvggz-klachten te beoordelen.

In dit geval betreffen de gegrond verklaarde klachten onder het toepassingsbereik van de Wvggz. Klager heeft verzocht om ten aanzien van meer klachten schadevergoeding toe te kennen. Die bevoegdheid heeft de klachtencommissie niet ten aanzien van klachten op grond van de wet Bopz en de Wkkgz.

De klachtencommissie ziet aanleiding ten aanzien van de klacht over het langdurig verblijf in de separeer te bepalen dat aan klager in redelijkheid een schadevergoeding toekomt van € 1120,-.

Ten aanzien van de klachten over het te laat uitgesloten worden op 22 en 25 mei 2020 is de klachtencommissie van oordeel dat, rekening houdend met klagers aandeel in het voortduren van het niet uitsluiten, hem een schadevergoeding toekomt van in totaal € 2,75.

Het verzoek om schadevergoeding wordt voor het overige afgewezen.

Aanbeveling

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen beveelt de organisatie aan om binnen het team aandacht te besteden aan de wijze van rapporteren op verzoek van klager en, wanneer wordt besloten om op verzoek van klager iets op te nemen in de dagrapportages, hierbij zoveel als mogelijk te vermelden of het door klager gestelde feit correct is of niet.

Beoordeling

De klachtencommissie verklaart:

- de klachten over het langdurig verblijf in de separeer, de te late uitsluiting op 25 mei en de te late uitsluiting en te weinig lichten op 22 mei 2020 en de te late uitsluiting op 9 februari 2020 **gegrond**;
- de klachten over de vertraging bij het versturen van uitgaande post en de te late uitsluitingen op 23 maart en 15 april 2020 **ongegronnd**.

- kent aan klager ten laste van de zorgaanbieder een schadevergoeding van €1122,75 toe, voor wat betreft het langdurig verblijf in de separeer, de te late uitsluiting op 25 mei 2020 en de te late uitsluiting en te weinig luchten op 22 mei 2020, en wijst het meer of anders verzochte af.

Rechtsmiddelen

Tegen een gegrond verklaarde Bopz-klacht staat geen rechtsmiddel open. De ongegrond verklaarde klachten in het kader van de Wet Bopz (over de vertraging bij de verzending van het poststuk en de te late uitsluiting op 23 maart 2020) kan klager voorleggen aan de rechtbank Noord-Nederland. De klachten in het kader van de Wvvgz (het langdurig verblijf in de separeer, de te late uitsluiting op 25 mei 2020, de te late uitsluiting en te weinig luchten op 22 mei 2020, de te late uitsluitingen op 23 maart en 15 april 2020) kunnen klager en verweerder voorleggen aan de rechtbank Noord-Nederland.

Aldus gegeven te Groningen op 28 augustus 2020, door de voorzitter en de leden in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris klachtencommissie.

Secretaris klachtencommissie

Een afschrift van deze beslissing is toegezonden aan de inspecteur voor de gezondheidszorg voor Groningen, Friesland en Drenthe.

Secretariaat:

Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen

Postbus 128

9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 17 september 2020.